

ಯನ್ಮಾಯಾವಶವರ್ತಿ ವಿಶ್ವಮಖಿಲಂ
ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವಾಸುರಾಃ
ಯತ್ಸತ್ತ್ವಾದಮೃತ್ಯುಭಾತಿ ಸಕಲಂ
ರಚ್ಛಾ ಯಥಾಸಹೇರ್ಭಮಃ |
ಯತ್ಪಾದಪ್ಲವಮೇಕಮೇವ ಹಿ
ಭವಾಂಭೋಧೇಸ್ತೀರ್ಷಾವತಾಂ
ವಂದೇಹಂ ತಮಶೇಷಕಾರಣಪರಂ
ರಾಮಾಖ್ಯಮೀಶಂ ಹರಿಮ್ ||

ಪ್ರಸನ್ನತಾಂ ಯಾ ನ ಗತಾಭಿಷೇಕತಃ
ತಥಾ ನ ಮಮ್ಲೌ ವನವಾಸದುಃಖತಃ |
ಮುಖಾಂಬುಜಶ್ರೀ ರಘುನಂದನಸ್ಯ ಮೇ
ಸದಾಸ್ತು ಸಾ ಮಂಜುಲಮಂಗಲಪ್ರದಾ ||

ನೀಲಾಂಬುಜಶ್ಯಾಮಲಕೋಮಲಾಂಗಂ
ಸೀತಾಸಮಾರೋಪಿತವಾಮಭಾಗಮ್ |
ಪಾಣೌ ಮಹಾಸಾಯಕಚಾರುಚಾಪಂ
ನಮಾಮಿ ರಾಮಂ ರಘುವಂಶನಾಥಮ್ ||

ಯಾರ ಮಾಯೆಯ ವಶದಲ್ಲಿ ಅಖಿಲ ವಿಶ್ವವು, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಸುರರು ಇರುವರೋ, ಯಾರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಹಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಹಾವಿನಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯೋ, ಯಾರ ಪಾದವು ಸಂಸಾರಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಬೇಕೆಂದಿರುವವರಿಗೆ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ನೌಕೆಯಾಗಿರುವುದೋ ಅಂತಹ ಅಶೇಷಕಾರಣಾತೀತನಾದ ರಾಮನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಈಶ್ವರನಾದ ಹರಿಗೆ ನಮಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮುಖಕಾಂತಿ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲವೋ, ವನವಾಸದ ದುಃಖದಿಂದ ಬಾಡಲಿಲ್ಲವೋ, ರಘುನಂದನನ ಅಂತಹ ಮುಖಾಂಬುಜಶ್ರೀ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಂಜುಳವಾದ ಮಂಗಲವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲಿ.

ನೀಲಕಮಲದಂತೆ ಶ್ಯಾಮಲಕೋಮಲಾಂಗನಾದ, ತನ್ನ ಎಡಗಡೆ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ವಾದ ಧನುಸ್ಸನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಹಾಬಾಣಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದಿರುವ ರಘುವಂಶನಾಥನಾದ ರಾಮನನ್ನು ನಮಿಸುತ್ತೇನೆ.

(‘ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಸ್ತವ’ ದಿಂದ)

ಶ್ರೀರಾಮಸೂಕ್ತಿ

ನೀನು ಸ್ತ್ರೀಯೋ ಪುರುಷನೋ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಜಾತಿ, ಹೆಸರು, ಸ್ಥಾನಮಾನ - ಇದಾವುದೂ ಗಮನಾರ್ಹವಲ್ಲ. ನೀನು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾವುದೇ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿರಬಹುದು. ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಭಕ್ತಿಯೊಂದೇ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲಿ, ಯಜ್ಞ, ತಪಸ್ಸು, ದಾನ, ವೇದಾಧ್ಯಯನ, ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟೇ ಮಾಡಿರಲಿ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರ.

ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾರ್ಗ ಇದು: ನನ್ನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗ, ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆ, ಏಕಾದಶಿಯಂದು ಉಪವಾಸ, ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಉತ್ಸವಗಳ ಆಚರಣೆ, ನನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ಓದುವುದು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು, ನಿರಂತರ ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು. ಇವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು.

ಕ್ರೋಧವಶನಾಗಿ ಮಾನವನು ತನ್ನ ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಸಹೋದರ, ಬಂಧುಬಾಂಧವರನ್ನೇ ಕೊಂದುಬಿಡಬಹುದು. ಕ್ರೋಧಪರವಶನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅವನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅನೇಕ. ಅವನನ್ನು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬಂಧಿಸುವುದು ಕ್ರೋಧವೇ. ಒಬ್ಬನ ಗುಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಶಮಾಡುವುದೂ ಕ್ರೋಧವೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರೋಧವನ್ನು ಬಿಡು. ಕ್ರೋಧವು ಮಹಾಶತ್ರುವಾದ ಯಮನೇ ಆಗಿದೆ. ಲೋಭವು ದಾಟಲಾಗದ ವೈಶರಣೀ ನದಿ. ತೃಪ್ತಿಯೆಂಬುದು ನಂದನವನ. ಶಾಂತಿಯೆಂಬುದು ಕಾಮಧೇನು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮನನ ಮಾಡು ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನ್ನು ಹೊಂದು.

ವಿಶಾಲಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗಳು ಎಲ್ಲೋ ಒಟ್ಟು ಸೇರುತ್ತವೆ; ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತೇಲುತ್ತವೆ; ಮತ್ತೆ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಬಂಧುಗಳು, ಆಸ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತವೆ, ಅನಂತರ ಬೇರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈ ಬೇರ್ಪಡುವಿಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯ.

ಇಂದ್ರಿಯಭೋಗಗಳಿಗೆ ವಿಷಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳೇ ನಿಜವಾದ ವಿಷ; ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಷವೆಂದು ನಾವು ಕರೆಯುವ ವಸ್ತು ವಿಷವಲ್ಲ. ವಿಷವೆಂದು ಕರೆಯುವ ವಸ್ತು ದೇಹವನ್ನು ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾಶಪಡಿಸುವುದು; ಆದರೆ ವಿಷಯವಸ್ತುಗಳಾದರೋ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಪಂಚ ತುಂಬ ಸುಂದರವಾದುದು ಎಂಬುದು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ನಿಜ; ಅದರ ನೈಜಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಕೊಳಕಾದುದು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು. ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಮನಃಶಾಂತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾರದು.

‘ವಿವೇಕಪ್ರಭ’ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವತಿಯಿಂದ
ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಭಕ್ತ ಸಮಾವೇಶ - 2010

23.10.2010 ಮತ್ತು 24.10.2010 ; ಸ್ಥಳ: ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ, ಮೈಸೂರು

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು, ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶಗಳು ಆಧುನಿಕಯುಗದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಯೋತಿಗಳಾಗಿವೆ; ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಜೀವಸಂಜೀವಿನಿಗಳಾಗಿವೆ. ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳಿಂದ ನೊಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನವನ್ನೂ, ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ ನೀಡುವ ಈ ಉದಾತ್ತ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಭಕ್ತರು ಒಟ್ಟಾರೆ ಸೇರಿ ಮನನ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಆ ಸುಸಂದರ್ಭ ಈಗ ಒದಗಿಬಂದಿದ್ದು, ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಿವೇಕಪ್ರಭ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವತಿಯಿಂದ ಮೈಸೂರಿನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ **‘ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಭಕ್ತ ಸಮಾವೇಶ - 2010’** ಅನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಎರಡು ದಿನಗಳ ಈ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ **ದಿವ್ಯತ್ರಯರ ಜೀವನ-ಸಂದೇಶಗಳ ಆಲೋಚನೆ, ಧ್ಯಾನದ ಆಚರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು, ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?** - ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಹಿರಿಯ ಯತಿಗಳು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವರು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾಡಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಭಾಷಣಕಾರರಾದ ಬೇಲಿ ಮಠದ ಶ್ರೀಶಿವಾನುಭವ ಚರಮೂರ್ತಿ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಶಿವರುದ್ರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಹಿರೇಮಗಳೂರು ಕಣ್ಣನ್ ಅವರಿಂದ ಉದ್ಬೋಧಕ ಪ್ರವಚನಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಾಮ ಮತ್ತೂರಿನ ಶ್ರೀಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಅವಧಾನಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಅವರಿಂದ ‘ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ ಕಾವ್ಯವಾಚನ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ’ - ಇವುಗಳನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗಾಯಕರಿಂದ ದೈನಂದಿನ ಭಜನೆಯ ಜೊತೆಗೆ, ಭಾಷಣಗಳ ಮಧ್ಯೆ ‘ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆ’ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘವು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೊರತರುತ್ತಿರುವ ಏಕೈಕ ಪತ್ರಿಕೆಯಾದ ‘ವಿವೇಕಪ್ರಭ’ದ ಪ್ರಚಾರದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಯುವುದು.

ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅತಿ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಎರಡು ಸುಸಜ್ಜಿತ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪಗಳಲ್ಲಿ ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದು, ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಸುಖಕರವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಪ್ರಸಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೂ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ಭರದಿಂದ ಸಾಗಿವೆ. ಸಮರ್ಪಣಾಭಾವದ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಬರುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೂ ಸಹಕಾರವನ್ನೂ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಸದಾ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

1. ಕಾಣಿಕೆ : ರೂ.350/- ಮಾತ್ರ ;
2. ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬೇಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಕಾಣಿಕೆ : ರೂ. 200 ಮಾತ್ರ
3. ನೋಂದಣೆಗೆ ಕಡೆಯ ದಿನಾಂಕ : 10.10.2010.
4. ಶಿಬಿರಾರ್ಥಿಗಳು 22.10.2010 ರ ಸಾಯಂಕಾಲ 6 ಗಂಟೆಯ ಮೇಲೆ ಬರಬೇಕು ಮತ್ತು 24.10.2010 ರಂದು, ಸಂಜೆ 6.30 ರ ನಂತರ ತೆರಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.
5. ಆಸಕ್ತರು, ಭಾಗವಹಿಸುವ ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ರೂ.350/- ಅನ್ನು (ವಸತಿ ಸಹಿತ), ಅಥವಾ ರೂ. 200/- ಅನ್ನು (ವಸತಿ ರಹಿತ) ಡಿ.ಡಿ. ಕಳುಹಿಸಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.
6. ಕೇವಲ 350 ಶಿಬಿರಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ಒಡನೇ ಹಣ ಕಳುಹಿಸಿ, ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.
7. ಹಣವನ್ನು ಕೇವಲ ಡಿ.ಡಿ. ಮೂಲಕ **‘Sri Ramakrishna Ashrama, Viveka Prabha A/c’** ಹೆಸರಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಲಕೋಟೆಯ ಮೇಲೆ **‘ವಿವೇಕಪ್ರಭ ಭಕ್ತ ಸಮಾವೇಶ - 2010’** ಎಂದು ನಮೂದಿಸಬೇಕು.
8. ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸ, ಫೋನ್ ನಂಬರ್, ಇ-ಮೈಲ್ ವಿಳಾಸ, ವಯಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸಬೇಕು. ಒಂದೇ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ನಮೂದಿಸಬಹುದು.
9. ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವವರು ಭಾಗವಹಿಸದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.
10. ಡಿ.ಡಿ. ಮತ್ತು ಪತ್ರವನ್ನು ಕಳಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ : **‘ವಿವೇಕಪ್ರಭ ಭಕ್ತ ಸಮಾವೇಶ - 2010’, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ, ಯಾದವಗಿರಿ, ಮೈಸೂರು - 570 020**

ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ...

ಸಮಸ್ಯೆಯ ಅಂತರಾಳ

ನಮ್ಮನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಕಾಡುವುದು ಯಾವುದು ಗೊತ್ತೇ? ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು. ಬಹುತೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಂಥವು; ನಾವೇ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಎದುರಿಸಬೇಕಾದಂಥವು. ಇವು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಹಿಪ್ಪೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ; ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತವೆ; ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಡಿಸುತ್ತವೆ; ನಮ್ಮನ್ನು ನಿರಾಶಾವಾದಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಡಾ.ರಾಧಾ ಕೃಷ್ಣನ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ಮಾನವನು ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಅಭದ್ರತೆಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಾನೆ; ಸೈತಿಕವಾಗಿ ಕಳವಳದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಯಾವ ಖಾತರಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಕೆಳಭಾವನೆಯಿಂದ, ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಾನೆ. ಅಜ್ಞಾತಭಾವನೆಯು ಅವನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ; ದೌರ್ಬಲ್ಯ, ಅನರ್ಹತೆ, ಅಶಕ್ತತೆ, ಅಜ್ಞಾನ, ಕೆಡುಕು ಮತ್ತು ಅಪವಿತ್ರತೆಗಳು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿವೆ ಎಂದು ಅವನು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾರ ಹೃದಯವು ಈ ಬಗೆಯ ರಹಸ್ಯ ಸಂತಾಪಗಳಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟಿದೆಯೋ, ಅಂತಹ ಈ ಅಸಂತುಷ್ಟ ಜೀವಿಯು ಭಯಾನಕ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ, ಬಾಹ್ಯಶಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲ, ತನ್ನ ಜೊತೆಗೇ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ” (Recovery of Faith, p.98).

ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಾವು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಗುವಿನ ಮುಖವಾಡ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೇ ತಂತ್ರವೂ, ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ; ನಮಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಜೀವನವೇ ಒಂದು ಹೋರಾಟ. ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇ ನಾವು ಸತತವೂ ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಶತ್ರುಗಳು. ಕಡೆಯ ಉಸಿರಿನ ತನಕ ಅವು ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತವೆ. ಉಸಿರು ಕಳೆದ ಮೇಲೂ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಜೀವನವೆಂಬುದು ಬರಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕಂತೆಯೇ, ನೋವಿನ ಹಂದರವೇ? ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ.

ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು, ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆಂತರಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಕಸನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ; ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ನನಗೆ ಸುಖವು ಕಲಿಸಿ

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದುಃಖ ಮತ್ತು ಸಂಕಟಗಳು ಬೋಧಿಸಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾನು ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.” ಜೀವನ ಇರುವುದು ಸುಖಭೋಗಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಮಗೆ ಒದಗಿಬರುವ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಲಿಸುತ್ತವೆ. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಬರ್‌ಟ್ರಾಂಡ್ ರಸ್‌ಲ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: Unless men increase in wisdom as much as in knowledge, increase in sorrow (ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದಷ್ಟೇ ಅರಿವನ್ನೂ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಬರಿಯ ಜ್ಞಾನದ ಹೆಚ್ಚಳ ದುಃಖವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು). ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಬರಿಯ ಬೌದ್ಧಿಕ ಜ್ಞಾನವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅರಿವು ಎನ್ನುವುದು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ವಿವೇಕಪ್ರಜ್ಞೆ. ಇದು ಮಾತ್ರವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಸುಖದುಃಖಗಳಿಗೆ ಅತೀತವಾದ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡಬಲ್ಲದು. ಈ ವಿವೇಕಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಹುಟ್ಟುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಕಠಿಣ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಾಗಲೇ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವಯಂವೇದ್ಯ.

ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಎದುರಿಸಲು ನಾವು ‘ಧೈರ್ಯ’ ಮತ್ತು ‘ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ’ಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಧೈರ್ಯವೆಂದರೆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಮಾಧಾನಚಿತ್ತದಿಂದ ಎದುರಿಸುವುದು. ಎಂತಹ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ತಿಮಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ

ಸುಖ-ದುಃಖ, ನೋವು-ನಲಿವು ಇವೆಲ್ಲ ಬಂದುಹೋಗುವಂಥವು; ಯಾವುದೂ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಂಥ ದುರ್ಭರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ 'ಇದು ಕೂಡ ಗತಿಸಿಹೋಗುವುದು' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳಿಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ದೂರಬಾರದು; ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಗೋಣಗಬಾರದು. ಅಂತಹ ಪರಿಪಕ್ವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ 'ತಿತಿಕ್ಷಾ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

'ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ'ಯೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಂತರಿಕ ಶಕ್ತಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದಮ್ಯವಾಗಿರುವ ಈ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಬೇಕು. ಆಗ ನಾವು ಎಂಥ ಕಷ್ಟ ಬಂದರೂ, ಕೈಹಿಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಕಷ್ಟಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರವು. ಪರ್ವತಾರೋಹಿಯೊಬ್ಬನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಡುತರವಾದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹತ್ತುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಕಡೆಗೆ ಶಿಖರವನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಆಗುವ ಆನಂದ ಅಸದೃಶವಾದುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಜೀವನದ ಶಿಖರವನ್ನೂ ನಾವು ದೃಢಚಿತ್ತದಿಂದ ಹತ್ತಬೇಕು. ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಅಪಾರ ಆನಂದ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಅರ್ಜುನ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು, **ಅಶೋಚ್ಯಾನ್ ಅನ್ವಶೋಚಃ ತ್ವಂ** - ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಶೋಕಿಸಬಾರದೋ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರುವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶೋಕಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡೇ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿಹೋಗುವ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಆ ಸ್ಥಿರತೆಯ ಬಲದಿಂದ, ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದ ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಗದಂತೆ ತಡೆಹಿಡಿಯುವ ಕೌಶಲ ನಮಗೆ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳುವಂತೆ, ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗಾದರೂ ಈ ಜಗತ್ತು 'ಆನಂದಧಾಮ' ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೂಲಭೂತ ಸಮಸ್ಯೆ-ಅಹಂಕಾರ

ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿರುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ, 'ನಾನು' ಎಂಬುದು. ಯಶಸ್ಸಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ನೀವು ಬಾಹ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ದುಃಖಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ನೋವು ಆ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾದುದಲ್ಲ; ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮದೇ ಆದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದುದು. ಹಾಗೂ ಅಂಥ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಹೊಂದಿಯೇ ಇರುತ್ತೀರಿ.

- ಮಾರ್ಕಸ್ ಎರೇಲಿಯಸ್

ಹರ್ಷಪಡುವುದು ಈ 'ನಾನು'; ವಿಫಲತೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದುಃಖಿಸುವುದು ಕೂಡ ಈ 'ನಾನು'ವೇ. ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಈ 'ಅಹಂ' ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವಲ್ಲ ಎಂದು ವೇದಾಂತ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅಂತರಂಗವೇ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಸಂಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. 'ನಾನು' ಎಂದು ನಾವು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅಂದುಕೊಂಡಿರುವ 'ಅಹಂಕಾರ'ವೇ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೂಲ. ಇದು ಬರ್‌ಟ್ರಾಂಡ್ ರಸೆಲ್ ಅವರ ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿ

ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ: "ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆನಂದದಿಂದ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಸರ್ವಶಕ್ತವಾದ 'ಅಹಂ' ಎನ್ನುವ ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಹಂಕಾರದ ಕಾರಾಗೃಹದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದುದೆಂದರೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ" (Conquest of Happiness, p.185).

ಅನುಭವವೆಂಬುದು ಅಖಂಡ ಪ್ರವಾಹ. ಅದನ್ನು ಸುಖ-ದುಃಖ, ನೋವು-ನಲಿವು, ಶೀತ-ಉಷ್ಣ ಎಂದು ವಿಭಾಗಿಸಿ ನೋಡುವುದು ಅಂತರಂಗ. ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಅಗಾಧ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಂಧ್ರದ ಮೂಲಕ ಕೂಡ ಹಾಯಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಅಖಂಡ ಅನುಭವವನ್ನು ಅಂತರಂಗವು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ದ್ವಂದ್ವಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ನಮಗೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ತಾದಾತ್ಮ್ಯವೆಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ 'ನಾನು' ಅಥವಾ 'ನನ್ನದು' ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಭೀಕರವೆಂದು ಅನ್ನಿಸುವುದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ 'ಅಹಂಕಾರ'ದ ತಾದಾತ್ಮ್ಯದಿಂದಾಗಿಯೇ. ಆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವು ಉತ್ಕಟವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ತೀವ್ರರೂಪವನ್ನು ತಾಳುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಾಹ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ತಾದಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಭ್ರಮಾರೂಪಗಳೇ ಹೊರತು ಬೇರಲ್ಲ.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳುವಂತೆ ಇದು 'ಅಪಕ್ಷ ಅಹಂ'. ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತು ಇದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಹೊಗಳಿಕೆ, ಗೌರವ, ಸನ್ಮಾನಗಳಿಂದ ಇದು ಹಿಗ್ಗುತ್ತದೆ. ತೆಗಳಿಕೆ, ನಿಂದನೆ, ಅವಮಾನಗಳಿಂದ ಅದು ಕುಗ್ಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ 'ಅಹಂಕಾರ'ವನ್ನು ತುಷ್ಟೀಕರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಡ್ಡಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆಗ ನಮಗೆ ಆಘಾತದ ಅನುಭವ (hurt feeling) ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಪೆಟ್ಟು. ಇದೇ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಕಾರಣ.